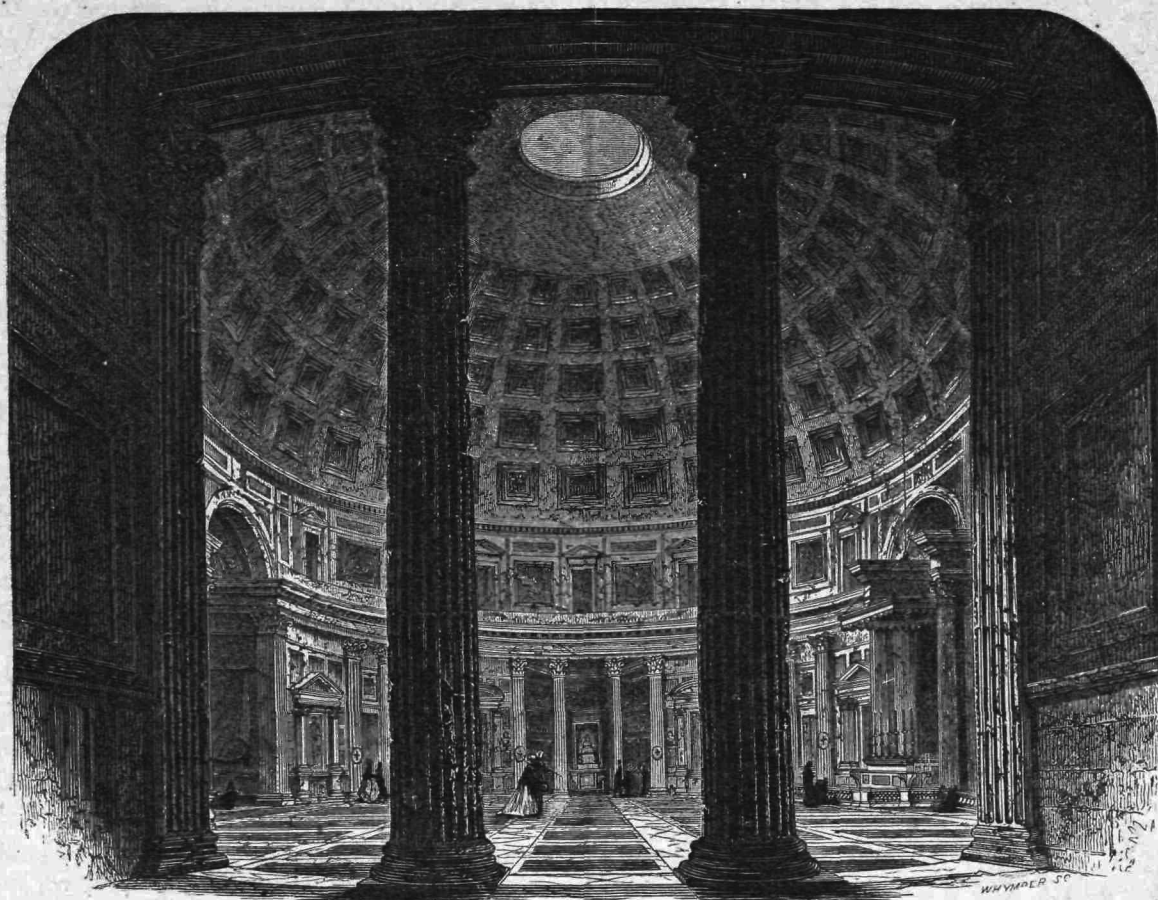

οἱ αἰώνιοι πηγαινοερχομοὶ τὴν ἐκούραζον πολὺ. Ἄφ' ἐτέρου ἦτο ἀκόμη πολὺ νέα διὰ τὰ κατοικῆ ἐν οἰκίᾳ ἀνυμφεύτου ἔστω καὶ ἂν ἦτο ἡ τοῦ γαμβροῦ της. Ἐκτὸς τούτου καὶ ἡ μήτηρ της δὲν θὰ συγκατετίθετο διότι ἡ γραῖα αὕτη ἦτις ἀπὸ ἐτῶν ἀνεπαισθήτως συνείθισεν εἰς τὰς περιποιήσεις τῆς θυγατρὸς της δὲν θὰ ἀπεφάσιζε νὰ τὴν ἀφήσῃ καὶ μερικῶς ἔτι πρὸς χάριν τῶν ἐγγόνων της. Ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Ἰουλιέττας ἦτο ἀπαιτητικώτερα ἢ ἄλλοτε, νομίζουσα ἑαυτὴν φιλάσθενον. Καὶ ἀληθῶς ἡ λύπη τὴν εἶχεν φοβερά ἐξασθενήσῃ. Ἡ Ἰουλιέττα της!... δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ πιστεύσῃ... Ἐάν ἀπέθνησκεν ἡ μεγαλειτέρα τὸ κτύπημα ἴσως θὰ ἦτο ὀλιγώτερον σκληρὸν καὶ ὀλγρον θὰ τὴν ἐξέπληττε. Ἀπὸ πολλοῦ ἡ σκιά εἶχε διαχυθῇ ἐπὶ τοῦ βίου τῆς

Αὐγούστης. Ἀλλ' ἡ Ἰουλιέττα! Τὸ εὐθυμον καὶ νεαρὸν ἐκεῖνο πλάσμα ὅπερ οὐδέποτε, οὐδὲ ἐπὶ ὥραν ἠσθένησε! Ἦτο τοῦτο δυνατὸν; ...

Καὶ τώρα ὁ γαμβρὸς της θὰ ἐλάμβανεν ἀκόμη καὶ τὸ τέκνον ὅπερ τῇ ἔμενεν! Ἄ! τοῦτο ἦτο πολὺ μέγαν! Καὶ ἐν ᾧ ἔχυνε μετ' ἐκείνου πικρὰ δάκρυα εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς μεταστάσης, τῷ ἔδιδε συγχρόνως νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἔπρεπεν εὐθὺς νὰ ζητήσῃ ἀξίαν ἐμπιστοσύνης γυναῖκα διὰ νὰ διοικῇ τὸν οἶκόν του καὶ ὅτι παρέβαινε τὸν σεβασμὸν πρὸς αὐτὴν ἥτις ἦτο γραῖα φιλάσθενος λαμβάνων καθ' ἑκάστην πλείτερον τὸ μόνον στήριγμά της. Ὡς πρὸς τοῦτο λοιπὸν οὐδεμία συμφωνία ἦτο δυνατὸν νὰ γύνη.

ΤΟ ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ

Ἀλλ' ἐάν ἡ Αὐγούστα ἐγίνετο σύζυγός του — καὶ διατὶ τάχα νὰ μὴ γένη; — Τὰ πάντα ἠδύνατο νὰ συμβιβασθῶσι. Ἡ μήτηρ θὰ ἤρχετο νὰ κατοικήσῃ μετ' αὐτούς καὶ οὕτως οὐδεμία περιποίησις θὰ ἔλειπεν ἀπ' αὐτῆς, καὶ οὐδὲν θὰ παρίλλαιπεν ἀπὸ τοῦ τρόπου των τοῦ ζῆν. Ἡ Αὐγούστα θὰ εὕρισκεν ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ θέσει μεγαλειτέραν ἀνεξαρτησίαν, θὰ ἐνήργει ἐλευθερότερον καὶ θὰ εἶχε πλείονα ἐπὶ τῶν παιδίων δικαιώματα ἄτινα ἄλλως τε ἠγάπα ὡς ἰδικὰ της. Διὰ τὸν ἑαυτὴν του δὲν ἐνδιέφερον οὐδὲν. Τίποτε δὲν ἐπεθύμει, τίποτε δὲν ἐζήτην, παρὰ τὸ νὰ γνωρίξῃ ὅτι τὰ ἀγαπητὰ του παιδιὰ εὕρισκοντο εἰς καλὰς χεῖρας.

Ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν ἐσκέφθη ἀπεφάσισε τέλος νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν γυναικαδέλφην του.

Ὡραίαν ἑαρινὴν πρωΐαν τὴν ὠδήγησεν εἰς τὸν κήπον διὰ νὰ τῇ ὁμιλήσῃ ἀνώτερον. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀπεφυλισμένων ἐκ τῶν

ανθέων τῶν δένδρων ἄτινα οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἀκόμη εἶχον ἐγγίση τὰς ὥρας ἐνδυμασίας τῆς Ἰουλιέττας, ἐκεῖνη ἐβάδιζε βραδέως χωρὶς ἡ ἐλαχίστη ἐρυθρότις νὰ χρωματίζῃ τὸ ὤχρον πρόσωπόν της, χωρὶς ἡ ἐλαχίστη λάμψις νὰ λαμπρῇ εἰς τοὺς μαύρους ὀφθαλμούς της.

— Δὲν δύναμαι τῇ εἶπεν ἐκεῖνος σοβαρῶς, νὰ σὰς προσφέρουν τὸν περιπαθὲ ἔρωτα ὃν ἠσθανόμην διὰ τὴν Ἰουλιέτταν μου. Ἐάν ἔπρεπε, κατόπιν ἐκείνης, νὰ δεῖξω τὸ αὐτὸ αἶσθημα εἰς ἄλλην γυναῖκα, ἡ μάμμου νὰ τὸ ὑποκριθῶ ἡ ἰδέα νέου γάμου θὰ μ' ἦτο ἀνυπόφορος. Ἐκεῖνη συνεκόμεσε μετ' αὐτῆς εἰς τὸν τάφον τὸν μόνον ἔρωτα τῆς ζωῆς μου! Ὅτι μοὶ μένει τώρα εἶνε ἡ ἐκπλήρωσις καθήκοντος. Ὁφείλω νὰ πραξῶ τὰ πάντα διὰ νὰ εὐτυχῶσι τὰ τέκνα μου καὶ διὰ νὰ ἀνατραφῶσι καλῶς. Ἀλλ' ἐὰν δὲν δύναμαι νὰ σοῦ προσφέρω τὸν ἔρωτά μου δὲν ζητῶ οὐδὲν καὶ τὸν ἰδικόν σας. Ἐγενόμεθα διὰ νὰ ἐννοῶ-